

[Finansministeren.]

være afgørende for vort Fædrelands Økonomi i lange Tider —, skal ikke træffes tilfældigt og heller ikke paa tilfældige Bladredaktioner; de skal træffes af de Myndigheder, som har Pligten til at handle — og som har Pligt til at handle under fuldt offentligt Ansvar.

Formanden: Eksemplarer af Finanslovsforslaget vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har herved den Ære at fremsætte for det høje Folketing *Forslag til Lov om midlertidige Lempelser i Skatter og Renter for Ejere af Landejendomme.*

Forslaget gaar ud paa, at der kan ydes et Beløb paa ca. 30 Mill. Kr. til kriseramte Landmænd til Udbetaling i de 4 førstkommande Kvartaler. Naar Regeringen har fundet det rigtigt, nødvendigt og forsvarligt at fremsætte et saa omfattende Støtteforslag til Landbruget, er Aarsagen det mægtige Prisfald paa Landbrugets Produkter, som vi har set i det sidste Aars Tid, et Prisfald, der jo betyder en tilsvarende Nedgang i Landbrugets Indtægter, og da det som bekendt ikke er blevet efterfulgt af en tilsvarende Nedgang i Udgifterne, er det givet, at de økonomiske Forhold for Landbruget i Øjeblikket er overordentlig vanskelige.

Prisforholdet ligger saaledes, at kun Prisen for Smør og Ost ligger lidt over Førkrigsprisen, det vil sige den Gennemsnitspris, der blev opnaaet i de 5 Aar fra 1909 til 1914, at Priserne for Flæsk og Æg ligger noget under Gennemsnitsprisen i de 5 Aar, og at Priserne for saa store Produkter som Korn og Slagtekvæg ligger næsten 50 pCt. under de Priser, der opnaaedes før Krigen.

Til Gunst for Landbrugets Økonomi taler, at Prisen paa de indførte Raavarer er faldet i tilsvarende Grad som Priserne paa vore Salgsvarer, og det kan jo tilføjes, at det ogsaa taler til Fordel for Landbrugets Økonomi, at Landbruget kan opvise den samme Fremgang i Retning af at producere mere og billigere end tidligere, som viser sig indenfor alle Erhverv. Dette giver sig Udtryk i en meget stærk Produktionsforøgelse, som ikke saadan kan opgives i Tal, men naar man ved, at Landbrugets Produktion i over-

vejende Grad eksporteres, saa faar man et Indtryk af Stigningen, naar man kan nævne, at for de to Hovedgrupper Vedkommende, Smør og Flæsk, er Forholdet det, at Smør-eksporten i de 17 Aar er fordoblet og Flæske-eksporten tredoblet, og dette er naaet, uden at der er beskæftiget nævneværdig flere Mennesker i Erhvervet end for de 16—17 Aar siden.

Det er klart, at disse Momenter, som jeg sidst anførte, betyder en Fordel for Landbruget. Men alligevel er det givet, at det store Misforhold, der for Tiden er mellem Indtægter og Udgifter i Landbruget, ikke kan bæres i det lange Løb, og at det allerede er saaledes, at det for en Mængde Landmænd vil være umuligt at klare sig i den nærmest kommende Tid. Vi ser jo ogsaa Resultatet deri, at der er en meget stærk Stigning i Antallet af Tvangsauktioner. Selv om det maaske kan siges, at denne Stigning ikke virker overvældende, vil jeg dog tro, at selve Stigningen i Virkeligheden ikke en Gang er tilstrækkeligt Udtryk for de Vanskeligheder, der er i Landbruget for Tiden. Jeg vil tro, at i mangfoldige Landbrug, hvor det for Øjeblikket er umuligt at svare enhver sit, vil det naturlige være, at der sker Tvangsauktion eller lignende, men at Kreditorerne i mange Tilfælde ikke vil drive det saa vidt for Tiden — maaske ikke mest af Hensyn til Landmændene, men mere af Hensyn til den Usikkerhed, Kreditorerne har ved at faa Sagerne opgjort.

Jeg vil ogsaa tilføje angaaende Tvangsauktionerne, at selvfølgelig er det saaledes i Landbruget som i alle Erhverv, at der altid er en Del Mennesker, der er kommet paa den forkerte Hylde, og som i det lange Løb ikke kan blive i det Erhverv, de er kommet ind i, fordi de ikke egner sig dertil. I de sidste 15—16 Aar, hvor Tiderne gennemgaaende er gaaet opad, har mange af de Landmænd, som naturligt burde bort fra Erhvervet, kunnet blive siddende, fordi de har kunnet laane og laane og paa den Maade klare Tilbagegangen i deres Økonomi. Naar nu Tiderne gaar tilbage, er det for det første umuligt at laane, og for det andet er det umuligt for dem at klare de Laan, de har optaget, og det betyder begribeligvis, at Tvangsauktionerne melder sig i større Antal for den Opsamling af Landmænd, som egentlig burde være kommet bort fra Erhvervet for en Tid siden. Men selv om dette nu er rigtigt — og det tror jeg, det er, det tror jeg vil gælde i alle Erhverv —, er der for Tiden Titusinder af Landmænd, der uden egen Skyld er kommet ind i disse vanskelige Forhold og ikke kan